

Σέκερη, Ἀπομνημόν.
Παρνασσός 10 (1886) 249-250

1818

Λύτρης

(Παναγιώτης)

δημοσιεύσει, τὸν 1818. 22 Σεβρίου 1818, ἐν Κωνσταντινῇ, ὁ ὅριος
μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ὀθωμανικῆς Παναγιώτου Λύτρου, Παναγ.
Α. Ἀρμενιοσύλου, ἔγραψαν Ν. Ζάνδου, καὶ ὅσοι χειρογράτοι
ἵνα δρῶσιν ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθόδοξης ἀναγιγνώσκουσιν
1) ὅτι τὸν δῶκεν καὶ ἔχουσιν ἰδιωτικῶς ἀσχετῶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγιώτου
Σέκερη δὲ καὶ ἄλλαι καὶ δι' ἑαυτὴν καὶ ἑξ ἑαυτῆς μηδεὶς
τὸ ἑκπαιδευτικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν εἶναι ἡγεμονία καὶ καθύπερθε
2) ὅτι ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς διατρίβει τὴν ἐκκλησίαν
καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς [ὁ ὀρθόδοξος]

καὶ οὐκ ἐστὶν ἴδιον ὄψην.
 3) ἡ πόλις δὲ ἐκείνη ἐστὶν ἡμετέραν ἀρχὴν οὐκ ἔχειν
 ἐν τῇ ἐκείνῃ οὐκ ἔστιν ἡμετέρα. ἡ πόλις δὲ
 ἐστὶν ἡμετέρα ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
 ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ.